

ПОСТАНОВА

від 23 травня 2012 р. № 414

Київ

**Про внесення змін до постанов
Кабінету Міністрів України
від 9 березня 2011 р. № 219
і від 1 серпня 2011 р. № 835**

Кабінет Міністрів України постановляє:

Внести до постанов Кабінету Міністрів України від 9 березня 2011 р. № 219 «Про затвердження Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів з проведення земельної реформи, збереження, відтворення та забезпечення раціонального використання земельних ресурсів» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 18, ст. 756) і від 1 серпня 2011 р. № 835 «Деякі питання надання Державним агентством земельних ресурсів та його територіальними органами платних адміністративних послуг» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 59, ст. 2374, № 73, ст. 2734) зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України

М.АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою
Кабінету Міністрів України
від 23 травня 2012 р. № 414

ЗМІНИ

**що вносяться до постанов Кабінету
Міністрів України
від 9 березня 2011 р. № 219
і від 1 серпня 2011 р. № 835**

1. У постанові Кабінету Міністрів України від 9 березня 2011 р. № 219 «Про затвердження Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів з проведення земельної реформи, збереження, відтворення та забезпечення раціонального використання земельних ресурсів» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 18, ст. 756):

- у назві та постановляючій частині постанови слова «, збереження, відтворення та забезпечення раціонального використання земельних ресурсів» виключити;
- у Порядку, затвердженому зазначеною постановою: у назві слова «, збереження, відтворення та забезпе-

чення раціонального використання земельних ресурсів» виключити;

у пункті 1 слова «за програмами «Проведення земельної реформи» і «Збереження, відтворення та забезпечення раціонального використання земельних ресурсів» замінити словами «за програмою «Проведення земельної реформи»;

у пункті 2 слова «, збереження, відтворення та забезпечення раціонального використання земельних ресурсів» виключити;

пункт 4 викласти у такій редакції:

«4. Бюджетні кошти використовуються на здійснення заходів щодо:

- 1) демаркації державного кордону;
- 2) ведення державного земельного кадастру;
- 3) проведення нормативної грошової оцінки земель;
- 4) розмежування земель державної та комунальної власності;
- 5) проведення інвентаризації земель;
- 6) надання громадянам визначених законодавством послуг з:

державної реєстрації земельних ділянок;
державної реєстрації державних актів на право власності на земельну ділянку;

розроблення технічної документації із землеустрою щодо складення документів, що посвідчують право на земельну ділянку;
розроблення технічної документації із землеустрою щодо встановлення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості);

формування файла обміну даними про результати робіт із землеустрою в електронному вигляді (обмінного файла) згідно з розробленою до 2004 року технічною документацією щодо складення документів, що посвідчують право на земельну ділянку;

видачі витягу з Поземельної книги за результатами реєстрації земельної ділянки, якій не присвоєно до 2004 року кадастровий номер та на яку не відкрито Поземельну книгу;

проведення перевірки файла обміну даними про результати робіт із землеустрою в електронному вигляді (обмінного файла).»;

пункт 5 викласти у такій редакції:

«5. Обсяги фінансування заходів визначаються Держземагентством з урахуванням пропозицій територіальних органів та затверджуються Мінагрополітики.»;

у пункті 6 слова «за погодженням з Мінфіном» виключити;

пункт 8 викласти у такій редакції:

«8. Розподіл (перерозподіл) бюджетних коштів між територіальними органами Держземагентства здійснює Мінагрополітики.»;

у пункті 11 слова «встановленому Державною казначейською службою» замінити словами «встановленому законодавством»;

доповнити Порядок новим пунктом 13 такого змісту: «13. Держземагентство подає щомісяця до 20 числа Мінфіну та Мінагрополітики звіт про використання бюджетних коштів із зазначенням кількісних, вартісних та результативних показників виконання заходів.»;

у тексті Порядку слова «Міністерство аграрної політики та продовольства» та «Державне агентство земельних ресурсів» в усіх відмінках замінити відповідно словами «Мінагрополітики» та «Держземагентство», а слова «Державна казначейська

служба» в усіх відмінках — словом «Казначейство» у відповідному відмінку;

додаток до Порядку виключити.

2. Пункт 2 постанови Кабінету Міністрів України від 1 серпня 2011 р. № 835 «Деякі питання надання Державним агентством земельних ресурсів та його територіальними органами платних адміністративних послуг» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 59, ст. 2374, № 73, ст. 2734) доповнити підпунктом 4 такого змісту:

«4) плата не справляється за надання Держземагентством та його територіальними органами таких адміністративних послуг, як державна реєстрація земельних ділянок, державна реєстрація державних актів на право власності на земельну ділянку, проведення перевірки файлу обміну даними про результати робіт із землеустрою в електронному вигляді (обмінного файлу), видача витягу з Поземельної книги за результатами реєстрації земельної ділянки за рахунок коштів державного бюджету.»

КАБІNET МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 23 травня 2012 р. № 492

Київ

**Про внесення змін до методик,
затверджених постановами
Кабінету Міністрів України
від 23 березня 1995 р. № 213
та від 23 листопада 2011 р. № 1278**

Кабінет Міністрів України постановляє:

1. Внести до Методики нормативної грошової оцінки земель сільськогосподарського призначення та населених пунктів, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 1995 р.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою
Кабінету Міністрів України
від 23 травня 2012 р. № 492

ЗМІНИ

**що вносяться до методик, затверджених
постановами Кабінету Міністрів України
від 23 березня 1995 р. № 213
та від 23 листопада 2011 р. № 1278**

1. Методику нормативної грошової оцінки земель сільськогосподарського призначення та населених пунктів, затвердженої постановою Кабінету Міністрів

№ 213 (ЗП України, 1995 р., № 6, ст. 151; Офіційний вісник України, 2001 р., № 32, ст. 1475; 2004 р., № 27, ст. 1782; 2011 р., № 90, ст. 3271), і Методики нормативної грошової оцінки земель несільськогосподарського призначення (крім земель населених пунктів), затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 23 листопада 2011 р. № 1278 (Офіційний вісник України, 2011 р., № 97, ст. 3538), зміни, що додаються.

2. Ця постанова набирає чинності з дня її опублікування, крім пункту 2 змін, затверджених цією постановою, який набирає чинності одночасно з набранням чинності постановою Кабінету Міністрів України від 23 листопада 2011 р. № 1278 «Про затвердження Методики нормативної грошової оцінки земель несільськогосподарського призначення (крім земель населених пунктів)» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 97, ст. 3538).

Прем'єр-міністр України

М. АЗАРОВ

України від 23 березня 1995 р. № 213, доповнити пунктом 21 такого змісту:

«21. Дані за результатами проведення нормативної грошової оцінки земельної ділянки оформляються як витяг з технічної документації про нормативну грошову оцінку земель, що видається територіальним органом Держземагентства за місцезнаходженням земельної ділянки у строк, що не перевищує семи робочих днів з дати надходження відповідної заяви.»

2. Пункт 8 Методики нормативної грошової оцінки земель несільськогосподарського призначення (крім земель населених пунктів), затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 23 листопада 2011 р. № 1278, доповнити словами «протягом семи робочих днів з дати надходження відповідної заяви.»

КАБІNET МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 23 травня 2012 р. № 513
Київ**Про затвердження**
Порядку проведення
інвентаризації земельЗАТВЕРДЖЕНО
постановою
Кабінету Міністрів України
від 23 травня 2012 р. № 513**ПОРЯДОК**
проведення інвентаризації
земель

1. Цей Порядок установлює вимоги до проведення інвентаризації земель під час здійснення землеустрою та складення за її результатами технічної документації із землеустрою щодо проведення інвентаризації земель (далі — технічна документація).

До розмежування земель державної та комунальної власності формування земельних ділянок із земель запасу, не переданих у власність та користування, визначення їх угідь, а також віднесення таких земельних ділянок до певної категорії може здійснюватися за результатами інвентаризації земель, проведеної за рішеннями сільських, селищних, міських рад — у межах населених пунктів, райдержадміністрацій — за їх межами.

2. Інвентаризація земель проводиться з метою: забезпечення ведення Державного земельного кадастру, здійснення контролю за використанням і охороною земель; визначення якісного стану земельних ділянок, їх меж, розміру, складу угідь; узгодження даних, отриманих у результаті проведення інвентаризації земель, з інформацією, що міститься у документах, які посвідчують право на земельну ділянку, та у Державному земельному кадастрі; прийняття за результатами інвентаризації земель Кабінетом Міністрів України, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, місцевими держадміністраціями та органами місцевого самоврядування відповідних рішень; здійснення землеустрою.

Відповідно до пункту 7 розділу VII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про Державний земельний кадастр» Кабінет Міністрів України постановляє:

Затвердити Порядок проведення інвентаризації земель, що додається.

Прем'єр-міністр України

М. АЗАРОВ

3. Інвентаризація земель проводиться виходячи з принципів плановості, достовірності та повноти даних, послідовності і стандартності процедур, доступності використання інформаційної бази, узагальнення даних з додержанням єдиних засад та технології їх оброблення.

4. Об'єктами інвентаризації земель згідно із цим Порядком є територія України, територія адміністративно-територіальних одиниць або їх частин, окремі земельні ділянки.

5. Інвентаризація земель проводиться в межах адміністративно-територіальних одиниць, землеволодінь або землекористувань і територій, межі яких визначені проектами формування території і встановлення меж сільських, селищних рад.

6. Під час проведення інвентаризації земель установа меж земельних ділянок в природі (на місцевості) та оформлення документів, що посвідчують право на земельну ділянку, не здійснюються.

7. Вихідними даними для проведення інвентаризації земель є: матеріали з Державного фонду документації із землеустрою;

відомості з Державного земельного кадастру в паперовій та електронній формі, у тому числі Поземельної книги; книги записів реєстрації державних актів на право власності на землю та на право постійного користування землею, договорів оренди землі; файлів обміну даними про результати робіт із землеустрою; містобудівна документація, затверджена в установленому законодавством порядку;

планово-картографічні матеріали, в тому числі ортофотоплани, складені за результатами виконання робіт відповідно до Угоди про позику (Проект «Видача державних актів на право власності на землю у сільській місцевості та розвиток системи кадастру») між Україною та Міжнародним банком реконструкції та розвитку; відомості з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно та їх обмежень;

копії документів, що посвідчують право на земельну ділянку або підтверджують сплату земельного податку;

матеріали, підготовлені за результатами обстеження земельних ділянок щодо їх якісного стану.

8. Підставою для проведення інвентаризації земель є рішення відповідного органу виконавчої влади, Ради міністрів Автономної Республіки Крим чи органу місцевого самоврядування щодо виконання відповідних робіт, договори, укладені між юридичними чи фізичними особами (землевласниками і землекористувачами) та розробниками документації із землеустрою, судові рішення.

9. Замовниками технічної документації можуть бути органи виконавчої влади, Рада міністрів Автономної Республіки Крим чи органи місцевого самоврядування, землевласники та землекористувачі (далі — замовники).

10. Розробниками технічної документації є юридичні та фізичні особи, які отримали ліцензію на виконання робіт із землеустрою відповідно до закону (далі — виконавець).

11. Для проведення інвентаризації земель замовник укладає з виконавцем договір про розроблення технічної документації, в якому відображаються вартість і строк виконання робіт із землеустрою, що не повинен перевищувати шести місяців з моменту укладення договору.

До договору додається технічне завдання на виконання робіт з інвентаризації земель за формою згідно з додатком та їх кошторис.

12. Роботи з інвентаризації земель включають підготовчі, топографо-геодезичні та камеральні роботи, складення і оформлення технічної документації в паперовій та електронній формі.

13. Підготовчі роботи включають збір та аналіз виконавцем вихідних даних для проведення інвентаризації земель, складення робочого інвентаризаційного плану.

14. Робочий інвентаризаційний план складається на основі чергового кадастрового плану або інших планово-картографічних матеріалів у межах міст та селищ — у масштабі не дрібніше 1:5000, у межах сільських населених пунктів — у масштабі не дрібніше 1:2000, у межах територій, визначених проектами формування території і встановлення меж сільських, селищних рад, — у масштабі не дрібніше 1:10000, у межах районів — у масштабі 1:25000, із зазначенням меж:

об'єкта інвентаризації;
адміністративно-територіальних одиниць, які увійшли до складу об'єкта інвентаризації;
територій, визначених проектами формування території і встановлення меж сільських, селищних рад;
земель усіх форм власності;
земельних ділянок, які внесено до Державного земельного кадастру;
обмежень (обтяжень) у використанні земельних ділянок; угідь.

15. Межі земельних ділянок, які внесено до Державного земельного кадастру, обмежень (обтяжень) у їх використанні та угідь відображаються на робочому інвентаризаційному плані у масштабі не дрібніше 1:10000.

16. У разі відсутності відомостей у Державному земельному кадастрі виконавець за координатами поворотних точок, зазначених у проекті землеустрою щодо відведення земельних ділянок або технічній документації із землеустрою щодо складання документів, що посвідчують право на земельну ділянку, визначає межі таких ділянок, угідь, обмежень (обтяжень) у їх використанні та відображає їх на робочому інвентаризаційному плані.

17. Топографо-геодезичні роботи виконуються в єдиній державній системі координат або похідній від неї з метою визначення або уточнення меж земельних ділянок, обмежень (обтяжень) у їх використанні та угідь, які потребують уточнення або за якими неможливо визначити такі межі під час виконання підготовчих робіт.

18. Під час виконання топографо-геодезичних робіт також здійснюється обстеження земельних ділянок на наявність та/або відсутність електромереж напругою 0,4 кВ і більше, магістральних трубопроводів та інших об'єктів, для яких створюються охоронні, захисні та інші зони з особливими умовами користування.

19. Для забезпечення необхідної точності відображення прийнятої облікової одиниці площі гранична похибка поворотних точок меж земельних ділянок відносно найближчих пунктів державної геодезичної мережі не повинна перевищувати:

у м. Києві, Севастополі та містах обласного підпорядкування — 0,1 метра;
в інших містах та селищах — 0,2 метра;
у селах — 0,3 метра;
за межами населених пунктів — 0,5 метра.

20. Під час проведення інвентаризації земель площа земельної ділянки зазначається до 1 кв. метра з урахуванням граничної похибки масштабу плану у разі, коли координати поворотної точки межі визначаються з точністю до 0,01 метра.

21. Камеральні роботи передбачають оброблення даних, отриманих в результаті виконання топографо-геодезичних робіт.

22. Під час виконання камеральних робіт на робочий інвентаризаційний план наносяться межі земельних ділянок, обмежень (обтяжень) у їх використанні та угідь, отримані в результаті виконання топографо-геодезичних робіт, складаються поконтурні відомості з експлікацією, в яких зазначаються номери контурів, площа земельних ділянок, їх кадастрові номери (за наявності), площа угідь, що фактично використовуються на момент проведення інвентаризації, площа обмежень (обтяжень) у їх використанні, а також складається зведений інвентаризаційний план у масштабі згідно з вимогами пункту 14 цього Порядку.

23. Окремо складаються реєстри земельних ділянок (земель):
 наданих у власність (користування) з кадастровими номерами;
 наданих у власність (користування) без кадастрових номерів;
 не наданих у власність та користування у розрізі угідь;
 що використовуються без документів, які посвідчують право на них;
 що використовуються не за цільовим призначенням;
 невитребуваних земельних часток (паїв);
 відумерлої спадщини.

На підставі зазначених реєстрів складається зведена порівняльна таблиця даних, отриманих у результаті проведення інвентаризації земель, та інформації, що міститься у документах, які посвідчують право на земельну ділянку, і Державному земельному кадастрі, в якій за наявності відображаються розбіжності.

24. На зведеному інвентаризаційному плані наносяться межі:
 об'єкта інвентаризації;
 адміністративно-територіальних одиниць, які увійшли до складу об'єкта інвентаризації;
 територій, визначених проектами формування територій і встановлення меж сільських, селищних рад;
 земельних ділянок, наданих у власність (користування);
 земель і земельних ділянок, не наданих у власність (користування);
 земельних ділянок, що використовуються без документів, які посвідчують право на них, або не за цільовим призначенням;
 наявних обмежень (обтяжень) у використанні земельних ділянок;
 невитребуваних земельних часток (паїв);
 земельних ділянок (земель) відумерлої спадщини;
 угідь;
 водних об'єктів і гідротехнічних споруд, дорожньої мережі, електромереж напругою 0,4 кВ і більше, продуктопроводів та інших об'єктів, для яких створюються захисні, охоронні та інші зони з особливими умовами користування;
 зрошуваних та осушуваних земель.

25. На зведеному інвентаризаційному плані чорним кольором наносяться межі земельних ділянок згідно з документами, що посвідчують право на земельну ділянку, і Державним земельним кадастром; червоним кольором — межі земельних ділянок за результатами проведення інвентаризації земель.

26. За результатами проведення інвентаризації земель виконавцем робіт складається технічна документація, що включає:

- 1) технічне завдання на виконання робіт з інвентаризації земель;
- 2) пояснювальну записку, яка містить коротку характеристику об'єкта інвентаризації, підстави для виконання робіт, реквізити виконавця, опис матеріалів,

використаних під час складання технічної документації, зміст і склад виконаних робіт із землеустрою;

3) текстові матеріали:

рішення органів виконавчої влади, Ради міністрів Автономної Республіки Крим чи органів місцевого самоврядування або суду про проведення інвентаризації земель;

копії документів, що містять вихідні дані, які використовувалися під час проведення інвентаризації земель;

матеріали топографо-геодезичних вишукувань;

додатки, які складаються у формі таблиць і містять дані, зазначені у пунктах 22—23 цього Порядку; пропозиції щодо узгодження даних, отриманих у результаті проведення інвентаризації земель, з інформацією, що міститься у документах, які посвідчують право на земельну ділянку, і Державному земельному кадастрі;

4) графічні матеріали — робочий і зведений інвентаризаційні плани.

27. Технічна документація, що розробляється під час формування земельних ділянок із земель запасу, не переданих у власність (користування), подається виконавцем відповідній комісії з розгляду питань, пов'язаних з погодженням документації із землеустрою, яка в установленому порядку погоджує її або надає мотивовану відмову.

Комісія розглядає технічну документацію протягом трьох тижнів з дня надходження та видає висновок про її погодження або відмову.

28. Виконавець подає технічну документацію на затвердження замовникові, до якої у разі формування земельних ділянок із земель запасу, не переданих у власність (користування), додається висновок комісії з розгляду питань, пов'язаних з погодженням документації із землеустрою, про її погодження.

29. Розробник подає копії матеріалів, отриманих у результаті проведення інвентаризації земель, до місцевого фонду документації із землеустрою в паперовій та електронній формі.

30. Відомості, отримані в результаті інвентаризації земель, підлягають внесенню до Державного земельного кадастру протягом семи робочих днів після передачі копій матеріалів, отриманих в результаті проведення інвентаризації земель, до місцевого фонду документації із землеустрою.

31. Відомості, отримані в результаті інвентаризації земель, систематизуються та узагальнюються:

у разі її проведення в межах міст (крім міст республіканського Автономної Республіки Крим значення), селищ, сіл та територій, визначених проектами формування територій і встановлення меж сільських, селищних рад, — управлінням (відділом) Держземагентства у районі в цілому за районом;
 у разі її проведення в межах районів та міст обласного значення — головним управлінням Держземагентства в області в цілому за областю.

ЗАТВЕРДЖЕНО

(керівник органу виконавчої влади,

Ради міністрів Автономної Республіки Крим чи органу

чи органу місцевого самоврядування,
юридичної особи*)

(підпис) (ініціали та прізвище)

МП

_____ 20__ р.

**ТЕХНІЧНЕ ЗАВДАННЯ
на виконання робіт з інвентаризації земель**

(зазначається територія, у межах якої проводиться інвентаризація земель)

та складення за їх результатами технічної документації із землеустрою

1. Підстава для виконання робіт з інвентаризації земель _____

2. Вихідні дані, що подаються замовником:

матеріали з Державного фонду документації із землеустрою;

відомості з Державного земельного кадастру у паперовій та електронній формі, у тому числі Поземельної книги; книги записів реєстрації державних актів на право власності на землю та на право постійного користування землею, договорів оренди землі, файлів обміну даними про результати робіт із землеустрою;

містобудівна документація, затверджена в установленому законодавством порядку;

планово-картографічні матеріали, в тому числі ортофотоплани, складені за результатами виконання робіт відповідно до Угоди про позику (Проект «Видача державних актів на право власності на землю у сільській місцевості та розвиток системи кадастру») між Україною та Міжнародним банком реконструкції та розвитку;

відомості з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно та їх обмежень;

копії документів, що посвідчують право на земельну ділянку та підтверджують сплату земельного податку.

3. Вимоги до інвентаризації земель _____

4. Матеріали, які подаються за результатами виконання робіт _____

5. Перелік матеріалів, що видаються замовникові робіт з інвентаризації за результатами її проведення

ПОГОДЖЕНО

Виконавець: _____

(підпис) (ініціали та прізвище)

МП

_____ 20__ р.

* Заповнюється у разі, коли замовником є органи виконавчої влади, Рада міністрів Автономної Республіки Крим чи органи місцевого самоврядування, юридичні особи.

**ВИЩИЙ ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД
УКРАЇНИ****ІНФОРМАЦІЙНИЙ ЛИСТ
30.05.2012 № 01-06/742/2012**

Господарські суди України

**Про зміни, які сталися у
земельному законодавстві**

Верховною Радою України у 2011 році прийнято низку законодавчих актів, якими внесено зміни і доповнення до норм земельного законодавства України. У зв'язку з цим вважаємо за необхідне довести до відома господарських судів таке.

1. Верховною Радою України прийнято Закони України:

1.1. «Про мораторій на зміну цільового призначення окремих земельних ділянок рекреаційного призначення в містах та інших населених пунктах» від 17.03.2011 № 3159-VI (набрав чинності 13.04.2011), яким, зокрема, введено мораторій строком на п'ять років на зміну цільового призначення окремих земельних ділянок рекреаційного призначення незалежно від форми власності в містах та

інших населених пунктах, а саме: земельних ділянок зелених зон і зелених насаджень; земельних ділянок об'єктів фізичної культури і спорту;

1.2. «Про правовий режим земель охоронних зон об'єктів магістральних трубопроводів» від 17.02.2011 № 3041-VI (набрав чинності 25.03.2011), яким визначено організаційні та правові засади встановлення та дотримання правового режиму земель охоронних зон об'єктів магістральних трубопроводів з метою забезпечення їх безперебійного функціонування, раціонального використання земель у межах встановлених охоронних зон, режиму ведення господарської та іншої діяльності, охорони довкілля та екологічної безпеки, а також безпечної життєдіяльності та захисту населення, господарських об'єктів від впливу можливих аварій (аварійних ситуацій);

1.3. «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань здійснення державного контролю за використанням та охороною земель» від 23.02.2012 № 4444-VI (набрав чинності 21.03.2012), яким приписи чинних законодавчих актів узгоджено із завданнями, визначеними для Держсільгоспінспекції та її територіальних органів Указами Президента України «Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади» від 09.12.2010 № 1085/2010 та «Про Державну інспекцію сільського господарства України» від 13.04.2011 № 459/2011 в частині здійснення державного контролю за використанням та охороною земель.

Цим Законом внесено, зокрема, такі зміни:

— до Земельного кодексу України:

Попередня редакція Кодексу	Чинна редакція Кодексу
пункт «г» частини першої статті 15 «г) здійснення землеустрою, моніторингу земель і державного контролю за використанням та охороною земель»	пункт «г» частини першої статті 15 «г) здійснення землеустрою і державного контролю за його проведенням, моніторингу земель відповідно до закону»
частина перша статті 188 «1. Державний контроль за використанням та охороною земель здійснюється уповноваженими органами виконавчої влади по земельних ресурсах, а за додержанням вимог законодавства про охорону земель — спеціально уповноваженими органами з питань екології та природних ресурсів»	частина перша статті 188 «1. Державний контроль за використанням та охороною земель усіх категорій та форм власності здійснюється відповідно до закону»;

— до Закону України «Про землеустрій»:

Попередня редакція Кодексу	Чинна редакція Кодексу
<p>стаття 60 «Державний контроль за проведенням землеустрою, виконанням запроектованих заходів із землеустрою і дотриманням вимог, встановлених цим Законом, законами України та іншими нормативно-правовими актами при розробці документації із землеустрою, здійснюється уповноваженими органами виконавчої влади з питань земельних ресурсів»</p>	<p>стаття 60 «Державний контроль за проведенням землеустрою, виконанням запроектованих заходів із землеустрою і дотриманням вимог, встановлених цим Законом, законами України та іншими нормативно-правовими актами при розробці документації із землеустрою, здійснюється уповноваженими органами виконавчої влади з питань земельних ресурсів, центральними органами виконавчої влади, які здійснюють державний контроль за використанням та охороною земель відповідно до повноважень, визначених законом»</p>
<p>пункт «в» частини першої статті 14 «в) здійснення землеустрою і державного контролю за використанням та охороною земель»</p>	<p>пункт «в» частини першої статті 14 «в) здійснення землеустрою і державного контролю за його проведенням»;</p>

— до Закону України «Про охорону земель»:

Попередня редакція Кодексу	Чинна редакція Кодексу
<p>абзац четвертий статті 16 «здійснення державного контролю за використанням та охороною земель»</p>	<p>абзац четвертий статті 16 виключено</p>
<p>абзац сьомий статті 16 «здійснення контролю за розмірами та порядком визначення втрат сільськогосподарського і лісогосподарського виробництва, пов'язаних з вилученням (викупом) земельних ділянок»</p>	<p>абзац сьомий статті 16 виключено</p>
<p>доповнено</p>	<p>стаття 18¹ «Стаття 181. Повноваження центрального органу виконавчої влади, який забезпечує реалізацію державної політики у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, у галузі охорони земель Центральний орган виконавчої влади, який забезпечує реалізацію державної політики у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, у галузі охорони земель, здійснює державний контроль за використанням та охороною земель відповідно до закону»</p>
<p>назва статті 17 «Стаття 17. Повноваження центрального органу виконавчої влади з питань екології та природних ресурсів у галузі охорони земель»</p>	<p>назва статті 17 «Стаття 17. Повноваження центрального органу виконавчої влади, який забезпечує реалізацію державної політики із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, у галузі охорони земель»</p>

<p>абзац перший статті 17 «До повноважень центрального органу виконавчої влади з питань екології та природних ресурсів у галузі охорони земель належать»</p>	<p>абзац перший статті 17 «До повноважень центрального органу виконавчої влади, який забезпечує реалізацію державної політики із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, у галузі охорони земель, належать»</p>
<p>абзац третій статті 17 «здійснення державного контролю за використанням та охороною земель»</p>	<p>абзац третій статті 17 «здійснення державного контролю за дотриманням вимог законодавства України про охорону земель»</p>
<p>стаття 19 «Стаття 19. Державний контроль за використанням та охороною земель» Державний контроль за використанням та охороною земель здійснює центральний орган виконавчої влади з питань земельних ресурсів, а за додержанням вимог законодавства про охорону земель — центральний орган виконавчої влади з питань екології та природних ресурсів. Порядок здійснення державного контролю за використанням та охороною земель встановлюється законом. Центральний орган виконавчої влади з питань аграрної політики проводить моніторинг родючості ґрунтів та агрохімічну паспортизацію земель сільськогосподарського призначення»</p>	<p>стаття 19 «Стаття 19. Державний контроль за використанням та охороною земель» Державний контроль за використанням та охороною земель здійснює центральний орган виконавчої влади, який забезпечує реалізацію державної політики у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі. Державний контроль за додержанням вимог законодавства про охорону земель здійснює центральний орган виконавчої влади, який забезпечує реалізацію державної політики із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів. Порядок здійснення державного контролю за використанням та охороною земель встановлюється законом. Центральний орган виконавчої влади з питань аграрної політики проводить моніторинг родючості ґрунтів та агрохімічну паспортизацію земель сільськогосподарського призначення»;</p>

— до Закону України «Про державний контроль за використанням та охороною земель»:

Попередня редакція Кодексу	Чинна редакція Кодексу
<p>частина перша статті 9 «Державний контроль за використанням та охороною земель у системі центрального органу виконавчої влади з питань земельних ресурсів здійснює Державна інспекція з контролю за використанням та охороною земель і її територіальні органи»</p>	<p>частина перша статті 9 виключено</p>
<p>частина друга статті 9 «Державний контроль за додержанням вимог законодавства про охорону земель у системі центрального органу виконавчої влади з питань екології та природних ресурсів здійснює Державна екологічна інспекція та її територіальні органи»</p>	<p>частина друга статті 9 виключено</p>

<p>частина третя статті 9 «Моніторинг ґрунтів у системі центрального органу виконавчої влади з питань аграрної політики проводить Державна служба охорони родючості ґрунтів та її територіальні органи»</p>	<p>частина третя статті 9 виключено</p>
<p>стаття 5 «Стаття 5. Спеціально уповноважені органи виконавчої влади у сфері державного контролю за використанням та охороною земель Державний контроль за використанням та охороною земель здійснює спеціально уповноважений орган виконавчої влади з питань земельних ресурсів. Державний контроль за додержанням законодавства про охорону земель здійснює спеціально уповноважений орган виконавчої влади з питань екології та природних ресурсів. Моніторинг родючості ґрунтів проводить спеціально уповноважений орган виконавчої влади з питань аграрної політики»</p>	<p>стаття 5 «Стаття 5. Органи, які здійснюють державний контроль за використанням та охороною земель, дотриманням вимог законодавства України про охорону земель, проведення моніторингу родючості ґрунтів Державний контроль за використанням та охороною земель усіх категорій та форм власності здійснює центральний орган виконавчої влади, який забезпечує реалізацію державної політики у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі. Державний контроль за дотриманням вимог законодавства України про охорону земель здійснює центральний орган виконавчої влади, який забезпечує реалізацію державної політики із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів. Моніторинг родючості ґрунтів земель сільськогосподарського призначення та агрохімічну паспортизацію земель сільськогосподарського призначення проводить центральний орган виконавчої влади з питань аграрної політики»</p>
<p>назва та абзац перший статті 6 «Стаття 6. Повноваження спеціально уповноваженого органу виконавчої влади з питань земельних ресурсів у сфері державного контролю за використанням та охороною земель До повноважень спеціально уповноваженого органу виконавчої влади з питань земельних ресурсів у сфері державного контролю за використанням та охороною земель належать»</p>	<p>назва та абзац перший статті 6 «Стаття 6. Повноваження центрального органу виконавчої влади, який забезпечує реалізацію державної політики у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі До повноважень центрального органу виконавчої влади, який забезпечує реалізацію державної політики у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, належать»</p>
<p>назва, абзац перший та пункт «а» статті 7 «Стаття 7. Повноваження спеціально уповноваженого органу виконавчої влади з питань екології та природних ресурсів у сфері державного контролю за додержанням вимог законодавства України про охорону земель До повноважень спеціально уповноваженого органу виконавчої влади з питань екології та природних ресурсів у сфері державного контролю за додержанням вимог законодавства України про охорону земель належать: а) здійснення державного контролю за додержанням вимог законодавства України про охорону земель у частині»</p>	<p>назва, абзац перший та пункт «а» статті 7 «Стаття 7. Повноваження центрального органу виконавчої влади, який забезпечує реалізацію державної політики із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів До повноважень центрального органу виконавчої влади, який забезпечує реалізацію державної політики із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, належать: а) здійснення державного контролю за дотриманням вимог законодавства України про охорону земель у частині»</p>

<p>абзац перший статті 8 «До повноважень спеціально уповноваженого органу виконавчої влади з питань аграрної політики при проведенні моніторингу родючості ґрунтів належать»</p>	<p>абзац перший статті 8 «До повноважень спеціально уповноваженого органу виконавчої влади з питань аграрної політики при проведенні моніторингу родючості ґрунтів на землях сільськогосподарського призначення належать»;</p>
---	---

— до Закону України «Про мораторій на зміну цільового призначення окремих земельних ділянок рекреаційного призначення в містах та інших населених пунктах»:

Попередня редакція Кодексу	Чинна редакція Кодексу
<p>стаття 3 «Стаття 3. Контроль за дотриманням мораторію на зміну цільового призначення окремих земельних ділянок рекреаційного призначення Контроль за дотриманням мораторію на зміну цільового призначення окремих земельних ділянок рекреаційного призначення незалежно від форми власності в містах та інших населених пунктах і заборону ліквідації та руйнування об'єктів стаціонарної рекреації, розташованих на земельних ділянках, визначених статтею 1 цього Закону, крім випадків, пов'язаних з ліквідацією наслідків надзвичайних ситуацій, здійснюється органами місцевого самоврядування, місцевими органами виконавчої влади та центральними органами виконавчої влади з питань земельних ресурсів, житлово-комунального господарства, екології та природних ресурсів у межах їх повноважень, визначених законом»</p>	<p>стаття 3 «Стаття 3. Контроль за дотриманням мораторію на зміну цільового призначення окремих земельних ділянок рекреаційного призначення Контроль за дотриманням мораторію на зміну цільового призначення окремих земельних ділянок рекреаційного призначення незалежно від форми власності в містах та інших населених пунктах і заборону ліквідації та руйнування об'єктів стаціонарної рекреації, розташованих на земельних ділянках, визначених статтею 1 цього Закону, крім випадків, пов'язаних з ліквідацією наслідків надзвичайних ситуацій, здійснюється органами місцевого самоврядування, місцевими органами виконавчої влади та центральними органами виконавчої влади з питань земельних ресурсів, житлово-комунального господарства, екології та природних ресурсів, органами, які здійснюють державний контроль за використанням та охороною земель у межах їх повноважень, визначених законом»;</p>

- до Закону України «Про Державний земельний кадастр»:

Попередня редакція Кодексу	Чинна редакція Кодексу
<p>абзац шостий частини першої статті 38 «Доступ до Державного земельного кадастру надається банкам та особам, які отримали ліцензії на проведення робіт із землеустрою, землеоціночних робіт та земельних торгів у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України»</p>	<p>абзац шостий частини першої статті 38 «Доступ до Державного земельного кадастру надається банкам, центральному органу виконавчої влади, який здійснює державний контроль за використанням та охороною земель, та особам, які отримали ліцензії на проведення робіт із землеустрою, землеоціночних робіт та земельних торгів у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України»</p>
<p>підпункт «б» у підпункті 1 пункту 5 розділу VII «Прикінцеві та перехідні положення» «б) статтю 221 після цифр «53⁵» доповнити цифрами «53⁶»</p>	<p>підпункт «б» у підпункті 1 пункту 5 розділу VII «Прикінцеві та перехідні положення» «б) у статті 238¹ цифри «52 — 53⁵» замінити цифрами «52 — 53⁶»</p>
<p>підпункт «в» у підпункті 1 пункту 5 розділу VII «Прикінцеві та перехідні положення» «в) абзац другий пункту 1 частини першої статті 255 після цифр «51²» доповнити цифрами «53⁶»</p>	<p>підпункт «в» у підпункті 1 пункту 5 розділу VII «Прикінцеві та перехідні положення» Виключено;</p>

1.4. «Про внесення змін до Земельного кодексу України щодо скорочення строку відведення земельних ділянок для містобудівних потреб» від 22.12.2011 № 4215-VI (набрав чинності 13.01.2012), який прийнято з метою, зокрема, забезпечення реалізації Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» від 17.02.2011 № 3038-VI та скорочення строку відведення земельних ділянок для містобудівних потреб Верховною Радою України.

Цим Законом внесено такі зміни до Земельного кодексу України:

Попередня редакція Кодексу	Чинна редакція Кодексу
<p>стаття 39 «Стаття 39. Використання земель житлової та громадської забудови Використання земель житлової та громадської забудови здійснюється відповідно до генерального плану населеного пункту, іншої містобудівної документації, плану земельно-господарського устрою з дотриманням будівельних норм, державних стандартів і норм, регіональних та місцевих правил забудови»</p>	<p>стаття 39 «Стаття 39. Використання земель житлової та громадської забудови Використання земель житлової та громадської забудови здійснюється відповідно до генерального плану населеного пункту, іншої містобудівної документації, плану земельно-господарського устрою з дотриманням будівельних норм, державних стандартів і норм»</p>
<p>частина четверта статті 42 «4. Розміри та конфігурація земельних ділянок, на яких розташовані багатоквартирні жилі будинки, а також належні до них будівлі, споруди та прибудинкові території, визначаються на підставі проектів розподілу території кварталу, мікрорайону та відповідної землевпорядної документації»</p>	<p>частина четверта статті 42 «4. Розміри та конфігурація земельних ділянок, на яких розташовані багатоквартирні жилі будинки, а також належні до них будівлі, споруди та прибудинкові території, визначаються на підставі відповідної землевпорядної документації»</p>
<p>частина перша статті 159 «1. Земельні спори розглядаються органами виконавчої влади з питань земельних ресурсів та органами місцевого самоврядування на підставі заяви однієї із сторін у місячний термін з дня подання заяви»</p>	<p>частина перша статті 159 «1. Земельні спори розглядаються органами виконавчої влади з питань земельних ресурсів та органами місцевого самоврядування на підставі заяви однієї із сторін у тижневий строк з дня подання заяви»</p>
<p>частина п'ята статті 159 «5. Рішення передається сторонам у 5-денний термін з часу його прийняття»</p>	<p>частина п'ята статті 159 «5. Рішення передається сторонам у триденний строк з дня його прийняття»;</p>

1.5. «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення контролю за укладенням договорів застави та іпотеки земельних ділянок та прав на них» від 20.12.2011 № 4188-VI (набрав чинності 13.01.2012), яким з метою унеможливити зловживання при здійсненні фінансових операцій, пов'язаних із земельними ресурсами (наприклад, у банківському секторі: передача у заставу позичальниками земельних ділянок, які не наділені правом власності та (або) користування на них; оформлення кредиту на земельну ділянку якої не існує в натурі (на місцевості)), внесено зміни до Земельного кодексу України та Закону України «Про іпотеку», згідно з якими передачу земельної ділянки у заставу (або права на неї) здійснювати за умови присвоєння цій земельній ділянці кадастрового номеру. Відповідно, однією з істотних умов іпотечно-го договору при іпотеці земельної ділянки став її кадастровий номер.

Цим Законом внесено такі зміни:

— до Земельного кодексу України:

Попередня редакція Кодексу	Чинна редакція Кодексу
<p>доповнено</p>	<p>абзац другий частини першої статті 133 «Земельна ділянка або право на неї може бути передано у заставу лише за умови присвоєння земельній ділянці кадастрового номера в порядку, визначеному законом»;</p>

— до Закону України «Про іпотеку»:

Попередня редакція Кодексу	Чинна редакція Кодексу
пункт 3 частини першої статті 18 «3) опис предмета іпотеки, достатній для його ідентифікації, та/або його реєстраційні дані. При іпотечі земельної ділянки має зазначатися її цільове призначення»	пункт 3 частини першої статті 18 «3) опис предмета іпотеки, достатній для його ідентифікації, та/або його реєстраційні дані, у тому числі кадастровий номер. У разі іпотеки земельної ділянки має зазначатися її цільове призначення»;

1.6. «Про внесення змін до розділу X «Перехідні положення» Земельного кодексу України щодо заборони на відчуження та зміну цільового призначення земель сільськогосподарського призначення» від 20.12.2011 № 4174-VI (набрав чинності 30.12.2011), яким у зв'язку з тим, що багато норм Закону України «Про Державний земельний кадастр» та нової редакції Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» набирають чинності у 2013 році (окрім того, у проєкті Закону України «Про ринок земель» (реєстраційний № 9001-д від 07.12.2001), прийнятому у першому читанні, передбачено, що він набиратиме чинності (за винятком деяких норм) з 01.01.2013), продовжено дію мораторію на відчуження земель сільськогосподарського призначення до 01.01.2013.

Цим Законом внесено такі зміни до Земельного кодексу України:

Попередня редакція Кодексу	Чинна редакція Кодексу
пункт 14 розділу X «Перехідні положення» «14. До набрання чинності законами України про державний земельний кадастр та про ринок земель, але не раніше 1 січня 2012 року, забороняється внесення права на земельну частку (пай) до статутних капіталів господарських товариств»	пункт 14 розділу X «Перехідні положення» «14. До 1 січня 2013 року забороняється внесення права на земельну частку (пай) до статутних капіталів господарських товариств»
абзац перший пункту 15 розділу X «Перехідні положення» «15. До набрання чинності законами України про державний земельний кадастр та про ринок земель, але не раніше 1 січня 2012 року, не допускається»	абзац перший пункту 15 розділу X «Перехідні положення» «15. До 1 січня 2013 року не допускається»
абзац другий підпункту «б» абзацу другого пункту 15 розділу X «Перехідні положення» «Купівля-продаж або іншим способом відчуження земельних ділянок і зміна цільового призначення (використання) земельних ділянок, які перебувають у власності громадян та юридичних осіб для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, земельних ділянок, виділених в натурі (на місцевості) власникам земельних часток (паїв) для ведення особистого селянського господарства, а також земельних часток (паїв), крім передачі їх у спадщину, обміну земельної ділянки на іншу земельну ділянку відповідно до закону та вилучення (викупу) земельних ділянок для суспільних потреб»	абзац другий підпункту «б» абзацу другого пункту 15 розділу X «Перехідні положення» «Купівля-продаж або іншим способом відчуження земельних ділянок та земельних часток (паїв), визначених підпунктами «а» та «б» цього пункту, запроваджується за умови набрання чинності законом про ринок земель, але не раніше 1 січня 2013 року, в порядку, визначеному цим Законом»;

1.7. «Про внесення змін до Водного і Земельного кодексів України щодо прибережних захисних смуг» від 02.12.2010 № 2740-VI (набрав чинності 01.01.2011), яким внесено зміни і доповнення до положень Земельного та Водного кодексів України, які регулюють правовий режим функціонування прибережних захисних смуг уздовж морів та навколо морських заток і лиманів, а також встановлюють обмеження господарської діяльності на земельних ділянках, що виділяються під зазначені прибережні захисні смуги; узгоджено положення цих кодексів, якими визначається розмір (ширина) прибережних захисних смуг уздовж морів та навколо морських заток і лиманів, встановлено заборону будівництва у пляжних зон будь-яких споруд, за виключенням гідротехнічних, гідрометричних та лінійних, регламентується ширина пляжної зони (не менше 100 метрів), визначаються території, які входять до її складу, вимоги щодо користування пляжною зоною тощо.

— до Земельного кодексу України:

Попередня редакція Кодексу	Чинна редакція Кодексу
<p>частина третя статті 60 «3. Розмір та межі прибережної захисної смуги уздовж морів та навколо морських заток і лиманів встановлюються за проектами землеустрою, а в межах населених пунктів — з урахуванням містобудівної документації»</p>	<p>частина третя статті 60 «3. Уздовж морів та навколо морських заток і лиманів встановлюється прибережна захисна смуга шириною не менше двох кілометрів від урізу води. Прибережні захисні смуги встановлюються за окремими проектами землеустрою. Межі встановлених прибережних захисних смуг і пляжних зон зазначаються в документації з землеустрою, кадастрових планах земельних ділянок, а також у містобудівній документації. Прибережні захисні смуги встановлюються на земельних ділянках усіх категорій земель, крім земель морського транспорту»</p>
<p>доповнено</p>	<p>частина третя статті 62 «3. У межах пляжної зони прибережних захисних смуг забороняється будівництво будь-яких споруд, крім гідротехнічних, гідрометричних та лінійних»;</p>

— до Водного кодексу України:

Попередня редакція Кодексу	Чинна редакція Кодексу
<p>доповнено терміном</p>	<p>стаття 1 «пляжна зона — прилегла до урізу води частина прибережної захисної смуги уздовж морів, навколо морських заток і лиманів з режимом обмеженої господарської діяльності»</p>
<p>стаття 88 «Стаття 88. Прибережні захисні смуги З метою охорони поверхневих водних об'єктів від забруднення і засмічення та збереження їх водності вздовж річок, морів і навколо озер, водосховищ та інших водойм в межах водоохоронних зон виділяються земельні ділянки під прибережні захисні смуги. Прибережні захисні смуги встановлюються по обидва береги річок та навколо водойм уздовж урізу води (у меженний період) шириною: для малих річок, струмків і потічків, а також ставків площею менше 3 гектарів — 25 метрів; для середніх річок, водосховищ на них, водойм, а також ставків площею понад 3 гектари — 50 метрів; для великих річок, водосховищ на них та озер — 100 метрів. Якщо крутизна схилів перевищує три градуси, мінімальна ширина прибережної захисної смуги подвоюється. У межах існуючих населених пунктів прибережна захисна смуга встановлюється з урахуванням конкретних умов, що склалися. Уздовж морів та навколо морських заток і лиманів виділяється прибережна захисна смуга шириною не менше двох кілометрів від урізу води»</p>	<p>стаття 88 «Стаття 88. Прибережні захисні смуги З метою охорони поверхневих водних об'єктів від забруднення і засмічення та збереження їх водності вздовж річок, морів і навколо озер, водосховищ та інших водойм в межах водоохоронних зон виділяються земельні ділянки під прибережні захисні смуги. Прибережні захисні смуги встановлюються по берегах річок та навколо водойм уздовж урізу води (у меженний період) шириною: для малих річок, струмків і потічків, а також ставків площею менше 3 гектарів — 25 метрів; для середніх річок, водосховищ на них та ставків площею більше 3 гектарів — 50 метрів; для великих річок, водосховищ на них та озер — 100 метрів. Якщо крутизна схилів перевищує три градуси, мінімальна ширина прибережної захисної смуги подвоюється. Прибережні захисні смуги встановлюються на земельних ділянках всіх категорій земель, крім земель морського транспорту. Землі прибережних захисних смуг перебувають у державній та комунальній власності та можуть надаватися в користування лише для цілей, визначених цим Кодексом.»</p>

	<p>У межах існуючих населених пунктів прибережна захисна смуга встановлюється з урахуванням містобудівної документації.</p> <p>Прибережні захисні смуги встановлюються за окремими проектами землеустрою.</p> <p>Проекти землеустрою щодо встановлення меж прибережних захисних смуг (з установленою в них пляжною зоною) розробляються в порядку, передбаченому законом.</p> <p>Уздовж морів та навколо морських заток і лиманів встановлюється прибережна захисна смуга шириною не менше двох кілометрів від урізу води.</p> <p>У межах прибережної захисної смуги морів та навколо морських заток і лиманів встановлюється пляжна зона, ширина якої визначається залежно від ландшафтно-формуючої діяльності моря, але не менше 100 метрів від урізу води, що включає:</p> <p>території, розташовані між лінією максимального відпливу та лінією максимального напливу хвиль, зареєстрованих під час найсильніших штормів, а також територію берега, яка періодично затоплюється хвилями;</p> <p>прибережні території — складені піском, гравієм, камінням, ракушняком, осадовими породами, що сформувалися в результаті діяльності моря, інших природних чи антропогенних факторів;</p> <p>скелі, інші гірські утворення.</p> <p>Пляжна зона не встановлюється у межах прибережної захисної смуги морів та навколо морських заток і лиманів на земельних ділянках, віднесених до земель морського транспорту, а також на земельних ділянках, на яких розташовані військові та інші оборонні об'єкти, рибогосподарські підприємства.</p> <p>Користування пляжною зоною у межах прибережної захисної смуги морів та навколо морських заток і лиманів здійснюється з дотриманням вимог щодо охорони морського середовища, прибережної захисної смуги від забруднення та засмічення і вимог санітарного законодавства.</p> <p>До узбережжя морів, морських заток і лиманів у межах пляжної зони забезпечується безперешкодний і безоплатний доступ громадян для загального водокористування, крім земельних ділянок, на яких розташовані гідротехнічні, гідрометричні та лінійні споруди, санаторії та інші лікувально-оздоровчі заклади, дитячі оздоровчі табори.</p> <p>У разі надання права користування пляжною зоною користувачі зобов'язані забезпечити безперешкодний та безоплатний прохід вздовж берега моря, морської затоки чи лиману.</p> <p>У межах населених пунктів місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування виділяються та облаштовуються пляжні зони для безперешкодного та безоплатного користування.</p> <p>На островах встановлюється режим обмеженої господарської діяльності, передбачений для прибережних захисних смуг.</p> <p>Режим використання об'єктів і територій природно-заповідного фонду, розташованих у межах прибережної смуги морів та навколо морських заток і лиманів, регулюється Законом України «Про природно-заповідний фонд України»</p>
<p>частина перша статті 90</p> <p>«1. Прибережна захисна смуга уздовж морів, морських заток і лиманів входить у зону санітарної охорони моря і може використовуватися лише для будівництва санаторіїв та інших лікувально-оздоровчих закладів, з обов'язковим централізованим водопостачанням і каналізацією»</p>	<p>частина перша статті 90</p> <p>«1. Прибережна захисна смуга уздовж морів, морських заток і лиманів входить у зону санітарної охорони моря і може використовуватися лише для будівництва військових та інших оборонних об'єктів, об'єктів, що виробляють енергію за рахунок використання енергії вітру, сонця і хвиль, об'єктів постачання, розподілу, передачі (транспортування) енергії, а також санаторіїв, дитячих оздоровчих таборів та інших лікувально-оздоровчих закладів з обов'язковим централізованим водопостачанням і каналізацією, гідротехнічних, гідрометричних та лінійних споруд»</p>
<p>доповнено</p>	<p>частина третя статті 90</p> <p>«3. У межах пляжної зони прибережних захисних смуг забороняється будівництво будь-яких споруд, крім гідротехнічних, гідрометричних та лінійних»;</p>

1.8. «Про Державний земельний кадастр» від 07.07.2011 № 3613-VI (із змінами та доповненнями; набирає чинності 01.01.2013), який прийнято з метою гарантування прав власників і землекористувачів; регулювання земельних відносин та управління земельними ресурсами; організації раціонального використання та охорони земель; здійснення землеустрою; контролю за використанням та охороною земель; обліку цінності земель у складі природних ресурсів; інформаційного забезпечення органів державної влади та органів місцевого самоврядування, заінтересованих фізичних та юридичних осіб; встановлення обґрунтованих розмірів плати за землю тощо.

Цим Законом установлюються правові, економічні та організаційні основи діяльності у сфері Державного земельного кадастру та вносяться зміни до Кодексу України про адміністративні правопорушення, Земельного кодексу України, Законів України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень», «Про землеустрій», «Про оренду землі», «Про розмежування земель державної та комунальної власності», «Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності» та «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень».

Відповідно до абзацу першого пункту 1 розділу VII «Прикінцеві та перехідні положення» Закон України «Про Державний земельний кадастр» набирає чинності з 01.01.2013, крім пунктів 2, 3, підпунктів «а», «г», «г» підпункту 2, підпункту «б» підпункту 3, підпунктів 4, 6 пункту 5, пунктів 6 — 12 розділу VII «Прикінцеві та перехідні положення», які набирають чинності з дня, наступного за днем його опублікування (набрали чинності 07.08.2011; Закон вперше опубліковано в газеті «Голос України» 06.08.2011 № 145).

2. Водночас Кабінетом Міністрів України у 2011 році прийнято постанову від 06.07.2011 № 715 (набрала чинності 22.07.2011), якою затверджено Порядок організації будівництва житла для військовослужбовців та членів їх сімей на земельних ділянках, що належать до земель оборони.

3. Викладене в Постанові пленуму Вишого господарського суду України «Про деякі питання практики розгляду справ у спорах, що виникають із земельних відносин» від 17.05.2011 № 6 (із змінами і доповненнями) повинно враховуватися з огляду на зазначені зміни, які сталися в земельному законодавстві України.

4. Про викладене повідомляється у порядку інформації та для врахування у вирішенні спорів.

Голова Вишого господарського суду України

В. Татков

ЖУРНАЛ «ЗЕМЛЕВПОРЯДНИЙ ВІСНИК» видається з 1997 року

Свідоцтво про державну реєстрацію серії КВ № 2759 видане 31.07.1997 р. Міністерством інформації України. Постановою президії ВАК України від 30 березня 2011 року № 1-05/3 журнал «Землепорядний вісник» включено до наукових фахових видань України, в яких можуть публікуватися результати дисертаційних робіт на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата економічних наук.

Рекомендовано до друку науково-технічною радою Державного агентства земельних ресурсів України.

Редакція журналу «Землепорядний вісник» залишає за собою право на незначне скорочення та літературне редагування авторських матеріалів зі збереженням головних висновків і стилю автора. Надані матеріали не повертаються. При передруку посилання на «Землепорядний вісник» обов'язкове. Відповідальність за достовірність інформації несуть автори.

© «Землепорядний вісник», 2012

ЗАСНОВНИК

**Державний комітет України із земельних ресурсів
ВИДАВЕЦЬ**

Редакція журналу «Землепорядний вісник»
Свідоцтво ДК №2588 про внесення суб'єкта видавничої справи до Державного реєстру видавців, виготівників і книгорозповсюджувачів видавничої продукції
видане 17.08.2006 Державним комітетом телебачення і радіомовлення України.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:

04080, м. Київ-80, вул. Фрунзе, 105.
Тел.: 468-21-18, 468-21-30, 067-442-33-09.
E-mail: zemvisnuk@ukr.net

Формат 60x84/8. Друк офсетний. Зам. 0113209. Наклад 8010 прим.
Підписано до друку 20.06.2012 р.
Віддруковано у видавничтві «Преса України». Адреса: м. Київ, просп. Перемоги, 50.
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 310 від 11.01.2001.
